

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1.*

Efter bestemmelsen finder lovforslaget alene anvendelse i forbindelse med beskatning i henhold til kulbrinteskatteloven. Lovforslaget finder anvendelse, uanset om den skattepligtige er fuldt eller begrænset skattepligtig efter kildeskatteloven eller selskabsskatteloven eller alene skattepligtig efter de nye skattepligtsregler i kulbrinteskattelovens § 3. Visse af lovforslagets bestemmelser tager alene sigte på denne nye kreds af skattepligtige.

Stk. 2 fastslår, at de gældende regler i skattestyrelsesloven, kildeskatteloven, skattekontrolloven m.v. som hovedregel også er gældende for skattepligtige efter kulbrinteskatteloven. Lovforslaget ændrer og supplerer de almindelige regler på de områder, hvor der må antages at være behov for særlige regler.

Til § 2

Ligningen af de kulbrinteproducerende selskaber må forudses at stille store krav til skatteadministrationen og ligningsmyndighederne. For at kunne opbygge den nødvendige indsigt i denne specielle form for erhvervsvirksomhed og for at kunne samle den fornødne regnskabsmæssige ekspertise foreslås det, at ligningen henlægges til ligningsrådet med statsskattedirektoratet som sekretariat. Der er klageadgang til landsskatteretten og videre til domstolene efter de almindelige regler.

Hvis et kulbrinteproducerende selskab har indkomst ved såvel kulbrinteindvinding som anden virksomhed, ansættes selskabets samlede indkomst af ligningsrådet.

Der er i *stk. 2* åbnet ligningsrådet mulighed for til ligningskommissionen at delegere ansættelsen af den del af den skattepligtiges indkomst, der ikke er omfattet af kulbrinteskattelovens § 4, hvis den skattepligtige tillige driver andre former for virksomhed. Hvis ligningsrådet har delegeret ansættelsen, finder de almindelige regler om klage anvendelse på denne ansættelse.

Ligningsrådet foretager altid ansættelsen af personer eller selskaber, der alene er skattepligtige efter reglerne i kulbrinteskattelovens § 3, men som ikke er skattepligtige efter kildeskattelovens eller selskabsskattelovens regler om skattepligt, jfr. kulbrinteskattelovens § 21.

Fuldt og begrænset skattepligtige efter kildeskatteloven eller selskabsskatteloven skal fortsat skatteansættes i deres hjemstedskommune, såfremt

de ikke har indkomst ved kulbrinteindvinding, som er omfattet af kulbrinteskattelovens § 4.

Til § 3

Det foreslås, at der indføres regler for ansættelsesproceduren ved ligningsrådsbehandlingen, som svarer til reglerne for første instans behandling i skattestyrelsesloven. I forhold til de gældende regler for ligningsrådet drejer det sig om ret for den skattepligtige til mundtlig forhandling, samt om at ligningsrådet af egen drift eller på begæring af den skattepligtige kan genoptage en tidligere foretagen ansættelse.

Til § 4

Den foreslåede regel tilsigter, at statens andel af kulbrinteindtægterne i form af kulbrinteskate i højere grad indgår til staten i takt med, at disse fortjenester opnås. Den almindelige afregning af selskabsskat betyder en væsentlig rentefri udskydelse af skattebetalingen i forhold til indtjeningspunktet for selskaberne, og det anses under hensyn til de ekstraordinære fortjenester, som kulbrinteskatten tager sigte på, ikke for rimeligt, at en sådan kredit indrømmes også for så vidt angår kulbrinteskatten.

Den foreslåede regel går ud på, at kulbrinteskatten skal betales med foreløbige beløb i to rater, som forfalder til betaling den 1. oktober i indkomståret og den 1. juni i året efter indkomståret. Reglerne svarer i princippet til de norske regler om »terminsskat«.

1. rate fastsættes til halvdelen af det beløb, som kulbrinteskatten for indkomståret forventes at udgøre. 2. rate forfalder på et tidspunkt, hvor den selvangivne kulbrinteindkomst kendes. 2. rate kan derfor fastsættes sådan, at den samlede foreløbige kulbrinteskate svarer til kulbrinteskatten af den selvangivne kulbrinteindkomst.

Hvis 2. rate beregnet på grundlag af selvangivelsen er større end 1. rate betales et tillæg på 4 pct. af forskelsbeløbet. Er 2. rate mindre end 1. rate, gives der den skattepligtige en godtgørelse på 4 pct. af forskelsbeløbet. Tillægget og godtgørelsen medregnes ikke ved indkomstopgørelsen. Der er åbnet mulighed for, at der kan ske tilbagebetaling af for meget erlagt forskudsskat, hvis det efter ligningsrådets skøn må antages, at den foreløbige skat vil være væsentligt mindre end den endelige skat.